

RUTH 1:16 - RUTH'S BESLISSING VOOR GOD

Maar Ruth zei: Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten om van achter u terug te keren: want waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk en uw God mijn God. Ruth 1:16

I. Liefde tot Gods kinderen wekt liefde tot God zelf

Ware genegenheid voor de Godvruchtigen wekt godsvrucht in ons op. Vele invloeden werken daaraan mee:

1. De invloed van omgang.

Wie veel verkeert met heiligen, wordt door hun levensgeur aangeraakt.

Wij behoren meer waarde te hechten aan de omgang met Gods kinderen dan met de wereld.

2. De invloed van bewondering.

Navolging is de oprechtste vorm van lof. Wat wij liefhebben, zullen wij imiteren.

Laat ons daarom de heiligen navolgen zoals zij Christus navolgden.

3. De invloed van onderwijs.

Wie leert van een heilige, neemt iets over van diens geest.

Zoals kennis vorm geeft aan het denken, zo vormt geestelijk onderwijs het karakter.

4. De invloed van eerbied.

Wij eren hen die ouder, wijzer en geloviger zijn dan wijzelf.

Diezelfde eerbied dringt ons ertoe hun voorbeeld te volgen.

5. De invloed van verlangen om hen te verheugen.

Liefde wil vreugde brengen aan degenen die wij waarderen;

het is onze plicht om Gods volk blijdschap te doen door met hen te wandelen op de weg van het geloof.

6. De invloed van de vrees voor scheiding.

Wat een troosteloze gedachte — voor eeuwig gescheiden te zijn van hen die wij liefhebben,

terwijl zij bij het avondmaal van de Heere aanzitten en wij achterblijven!
Zelfs die tijdelijke kloof kan ons bewegen om hun geloofsweg te zoeken.

II. Voornemens om God te volgen zullen beproefd worden

Ruths besluit werd niet licht genomen — en niet licht beproefd.

Ieder die zich tot God keert, vindt spoedig dat zijn geloof de toets moet doorstaan.

1. Armoede en beproeving van de godvruchtigen.

Naomi had niets — en toch zei Ruth: “*Val mij niet tegen, dat ik u zou verlaten!*”

Arme heiligen worden vaak veracht, en wereldse jongeren schamen zich voor de religie der armen.

2. De berekening van de kosten.

Wie de Heere volgt, moet ook uitgaan van familie, vrienden en gemak. (Hebr. 11:24–26)

Ruth deelde Naomi's lot — zo moet elke gelovige leren het kruis te dragen.

3. Het teruggaan van anderen.

Orpa ging terug met een kus; velen doen hetzelfde: tijdelijk ontroerd, maar niet wedergeboren.

Toch mag andermans afval ons geloof niet doen wankelen.

4. De plichten van het geloof.

Ruth moest werken op het veld, zoals ook de discipel geroepen is tot gehoorzaamheid.

Sommigen willen de zegen, maar niet de last; ze verachten de ordeningen die Christus bevolen heeft.

5. De schijnbare koelheid van gelovigen.

Naomi drong niet aan; zij wilde dat Ruth haar volgde uit overtuiging, niet uit dwang.

Ware geloofskeuze moet vrij en bewust zijn.

6. De droefheid van sommige heiligen.

Naomi zei: “*Noemt mij niet Naomi (liefelijke), noemt mij Mara (bittere).*”

Ook vandaag zijn er bedroefde gelovigen; maar laat hun verdriet u niet afschrikken — volg de HEERE toch.

III. Ware godsvrucht bestaat vooral in het kiezen van God

“Uw God is mijn God.”

Dat is het hart van Ruths belijdenis — eenvoudig, maar diep.

1. **Dit is de onderscheidende schat van de gelovige:** zijn God.
2. **Zijn grootste geloofsartikel:** “Ik geloof in God.”
3. **Zijn Heerser en Wetgever:** “Heere, doe mij wandelen op het pad van Uw geboden.” (Ps. 119:35)
4. **Zijn Leraar:** “Heere, maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden.” (Ps. 25:4)
5. **Zijn Toevlucht en Betrouwbare Helper:**

“De HEERE vergelde uw daad ... De HEERE, de God van Israël, onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen.” (Ruth 2:12)

“Deze God is onze God voor eeuwig en altoos; Hij zal ons leiden tot de dood toe.” (Ps. 48:14)

IV. Ware godsvrucht omvat ook liefde tot Gods volk

“Uw volk is mijn volk.”

Gods volk wordt vaak misbegrepen, soms belasterd;
zij zijn niet volmaakt, niet aantrekkelijk voor wie eigenbelang zoekt.
Maar **Jehova is hun God** — en dat maakt hen kostbaar.
Hun erfdeel is ook het onze, want hun Verlosser, de ware Boaz,
is bereid ons tot zich te nemen en ons erfdeel te lossen.

Laat ons dus **vastbesloten, bewust, ootmoedig, standvastig en blijmoedig** onze keuze maken —
voor God en voor Zijn volk. Laat ons hun gezelschap op aarde zoeken en hun bestemming in de
hemel delen.

Wat zegt u, hoorder? Wilt u u voegen bij de godvruchtigen in deze wereld, of kiest u een andere
weg — met een ander einde, ver van het hunne?

Lichten en voorbeelden

Soms ontwaakt geloof door **aardse liefde**. Een meisje leert moeders God kennen uit kinderlijke
genegenheid; een zoon zoekt de Heere, bewogen door de gedachte zijn vader nooit weer te zien.
Zijn dat geen kostbare middelen, waardoor de liefde van de hemel haar weg vindt in het hart? Een

bekeerde, vrijgemaakte slaaf zei eens eenvoudig:

“Ik ben nu veilig voorbij de ‘keer-terug-hoek’. Ik moet nog de hele reis naar huis maken, en als u mij niet bij de eerste poort ziet, kijk dan bij de tweede — want ik moet er doorheen!” Maar wee, hoeveel kerkgangers blijven eeuwig hangen bij die ‘keer-terug-hoek’!

Dr. Cuyler vertelt van een Afghaan die een uur in het gezelschap van dr. William Marsh had doorgebracht.

Toen hij later hoorde van diens dood, zei hij:

“Zijn godsdienst zal nu de mijne zijn, zijn God mijn God — want ik moet heengaan waar hij is, en zijn gelaat weer aanschouwen.”

Rutherford schreef:

“Ik weet dat Zijn as en zak beter zijn dan de vrolijkheid van de dwaas.”

De predikant G.G. Letters getuigde dat hij tijdens een eenvoudige gebedsbijeenkomst tot bekering kwam. Op datzelfde uur, thuis bij het vuur, sprak zijn moeder over haar gebed: “Wat zou het een vreugde zijn als mijn kinderen allen op de Koningsweg wandelden!” Toen stond George op en sprak vastberaden: *“Ik, voor mij, heb besloten Christus te volgen.”*

Zo behoort het ook bij ons te zijn. Openlijke eenheid met Gods volk is begerenswaardig. Wat zou men van een soldaat denken die zijn uniform weigert te dragen of niet in de gelederen wil staan? Wie geïsoleerd strijdt zal ellendig vallen.

Als Gods volk zich niet schaamt voor ons, waarom zouden wij ons voor hen schamen?

Ik zou niet in vermomming willen verschijnen op de samenkomst der heiligen;
ik wil gezien worden in het gewaad dat bij mijn Heere hoort.

Want geen ambtskleding, hoe eenvoudig ook, is zo eervol als het gewaad van Christus.

Bent u zoals Ruth, bereid uit te spreken: **“Uw volk is mijn volk, en uw God mijn God”**? Dan zal Hij, die Naomi terugbracht en Ruth aannam, ook u opnemen in Zijn verbond — en uw naam schrijven onder Zijn volk dat nooit verlaten wordt.

